

Makulu Ken
Makulu Ken
Autoekoizpena, 2012.

Makulurik gabe dantzan

ERRITMO BEROAK, melodia alaiak eta doinu dantzagarriak. Makulu Ken taldearen kantuak oso gustura entzuten ditut. Gorputzaren atalak oharkabean mugitzen hasten zaizkit, eta irribarrez nagoela konturatzen naiz. Kantuek alaitasuna transmititzen baitute, poza, bizitzeko gogo.

Taldekideek beren lehen diskoan oso ondo landu dute dena: doinuak, erritmoak, melodiak, musika tresnak, ahotsak, hitzak, grabazioa, moldaketak nahiz ekoizpena, eta soinu indartsua, zuzena, zehatza, trinkoa eta garbia gauzatu dute. Ozen jarri eta dantza egiteko aproposa.

Afrobeat, funk, reggae eta rockaren eraginak suma daitezke beren kantuetan, euskal sustraiak ere antzematen ahal dira, baina horiez guztiez ederki baliatuta beren doinua eraiki dute, eta Makulu Kenen kantuak erraz ezagutzen ahal dira.

Lasarte-Oriakoa (Gipuzkoa) da taldea. Txus (bateria), Patxus (baxua), Xuber (perkusiona), Xa2makulu (gitarra eta ahotsa), Eider (ahotsa) eta Itxaso (ahotsa) dira taldekideak. Makulu Kenekin hasi aurretik, Potrojourra, Brigantya, Yennin, Iratxo, Underneed, Tabu Tabar, Herrera eta bere kronopioak, Nahiak, Nil eta Musker Oker taldeetan jo dute.

GAZTEZULU

Diskoaren grabaziorako, musikari ugariaren laguntza izan dute, eta denak primeran aritu dira beren zereginetan: Enekora (kora), Xabi Beldarrain (surdoa), Josu Gabellanes (pandero brasildarra), Arkaitz eta Mikel –Oreka TX– (txalaparta), Igor Gartzia (saxofoia), Iñigo Isasti (tronboia), Gorka Seguro

(tronpeta), Asier Suberbiola (biolina), Josu Etxeberria –Oreindik– (ahotsa), Xanti Noriega (gitarra) eta Joan Berenguer (teklatuak). Lagun alaiak, ameslariak eta txantxazaleak dira Makulu Ken taldeko kideak, baina kantuetan kritika, salaketa eta aldarria ere egiten dute, modu zuzenean edo ironiaz.

‘Makulu Ken’, taldearen izena izan ez ezik, filosofia bat ere bada: makulurik gabe hitz egitea, komunikatzea, maitatzea... “Makulu mentalak kendu behar ditugu”, Makulu Ken taldeko kideek beren disko aurkezpenean esan zuten bezala.

Hori egingo dugu: makuluak eta lotsak alde batera utziko ditugu, eta Makulu Kenekin dantza egiten hasiko gara, gorputza mugitzen, irribarrea ahotik kendu gabe. ■

Joxi Ubeda

Fruitu gorria

ESTANKONAREN bakarkako bigarren diskoa dugu *Fruitua*. Disko apala da, aurrekoa baino linealagoa, talkarik gabekoa nahi bada, kontrasterik falta ez duen arren. Autoan, bide lasairen bat hartu eta aise egiten dira kilometroak beronen doinuek bozgorailuetatik lagun egiten dutela.

Lan biluzia da, zentzurik onean. Batetik, hiru musikari besterik ez direlako taldean (Jimmi Arrabit bateria-jotzailea, Itxaso

Fruitua.
Estankona.
Baga-biga, 2012.

Etxebeste baxu-jotzailea eta Estankona bera, gitarra-jotzaile eta kantari).

Grabaketak ez du hirukote natural honen baliabideen gaineko apaingarriak erakusten. Bestetik, barrura begiratzen duelako sortzean; bere baitatik atera dituelako hitzetan esandakoak, eta zenbait tonutan esan ere, surrealismo kutsuz nahiz gordinki.

Amorrua ezagun zaio batzuetan, sentiberatasuna beste hainbatetan, introspektiban aurkitzen den emozio ugari, elkar ukituz bezala, soka berean baletoz bezala, segidan, jauzirik gabeko trantsizioan. “Abesterakoan gehien gus-tatzen zaidana, begiak itxi, edo begirada aurrera zuzendu nora-bait, eta abesti horren jatorri diren bizipenen irudiak nire barruan dantzatzen ikustea da”, azaldu zuen Estankonak berak, diskoaren aurkezpeneko orrian. ■

G.U.G.

